

РЕШЕНИЕ

№ 7223

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6470** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 30, ал. 3 от Закона за животновъдството (ЗЖ).

Производството е образувано по жалба на Сдружение „Развъдна асоциация дунавски кон“ срещу Заповед № РД09-540 от 02.06.2021 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е отказано на сдружението жалбоподател признаването за развъдна организация за породата „Дунавски кон“.

В жалбата се излагат доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила – забавяне на производство по издаване на оспорвания акт, нарушения при сформирание на състава на комисията по чл. 29а, ал. 1 ЗЖ и при взимане на нейните решения. Счита, че заповедта не е мотивирана, тъй като не е описан несъответствието на фактическите обстоятелства с представените документи. Счита още, че заповедта противоречи на материалния закон, тъй като жалбоподателят е изпълнил всички изисквания на чл. 29, ал. 1 ЗЖ. Посочва за допуснати нарушения при проверката за идентификация на животните. Развива съображения как следва да се тълкува понятието „достатъчен брой животновъди“ по смисъла на чл. 29, ал. 1, т. 3 ЗЖ, както и че административният орган е пропуснал да обсъди това. Твърди, че оспорваната заповед противоречи на целта по чл. 2 ЗЖ.

Ответната страна - министърът на земеделието, храните и горите изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата

основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнато с подаването на заявление рег. № 92-581 от 30.12.2020 г. на сдружение „Развъдна асоциация дунавски кон“ (Р.) до министъра на земеделието, храните и горите, с което е поискано получаване на разрешение за извършване на развъдна дейност за съхранение на породата „Дунавски кон“.

Към заявлението са приложени документи по чл. 29, ал. 1 ЗЖ. Представен е списък от 29.12.2020 г. на членовете на сдружение „Р.“, с които ще се изпълнява развъдната програма за съхраняване на породата „Дунавски кон“ (приложен в два екземпляра, но с идентично съдържание). Посоченият списък съдържа 20 членове, за които е налице следната информация: имена, ЕГН/ЕИК, адрес, номер на животновъдния обект и брой животни.

Приложен е още проект на развъдна програма на породата „Дунавски кон“ за периода от 2021 г. до 2031 г., в която посочената основана цел е съхранение и устойчиво развитие на генетичните ресурси на обсъжданата порода коне. Същата има необходимото съдържание по чл. 29, ал. 1, т. 1, б. „а“ – б. „к“ ЗЖ: характеристика на породата, линията или хибрида; цел; селекционни признаци; развъдна и генеалогична структура на породата; фактори на развъдната политика; методи за контрол на признаците - обект на селекция; методи за оценка на развъдната стойност; методи на развъждане; схема за селекция на отделните категории родители; географски обхват.

Приложена е декларация с имената на специалистите-зооинженери, които имат сключен договор с развъдната организация, както и документи, установяващи професионалната им квалификация.

Към заявлението са представени декларациите по чл. 29, ал. 1, т. 6 – 8 ЗЖ, опис на техническото оборудване и съоръжения, който доказва възможност за ефективно извършване на дейността (чл. 29, ал. 1, т. 5 ЗЖ), правила и инструкция по смисъла на чл. 29, ал. 1, т. 6 ЗЖ.

Пред административния орган е представен още процедурен правилник, с който се определят правата и задълженията на членовете сдружение „Р.“. В същия съгласно чл. 8, ал. 5 ЗЖ е регламентирана възможността на членовете да участват в разработването на развъдната програма.

Във връзка с подаденото заявление и по направени запитвания са постъпили писма от Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството (И.), Дирекция „Правни дейности и законодателство на Европейския съюз“ към Министерство на земеделието, храните и горите (МЗХГ), Селскостопанската академия, Тракийския университет – [населено място], Аграрен университет [населено място], с които са определени лицата за участие в състава на комисията по чл. 29а, ал. 1 ЗЖ. В тази връзка и на основание чл. 29а, ал. 1 ЗЖ е издадена Заповед № РД09-55 от 25.01.2021 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е назначен съставът на комисията, който включва следните лица: председател – С. В. (директор на дирекция „Животновъдство“ към МЗХГ), заместник – председател - Г. Й. (изп. директор на И.), секретар – О. П. (гл. експерт в дирекция „Животновъдство“ към МЗХГ), членове – В. Г. (гл. директор на Главна дирекция „Контрол и координация на развъдната дейност“ към И.), Е. Г. (гл. експерт на Главна дирекция „Контрол и координация на развъдната дейност“ към И.), М. Н. (началник на отдел в дирекция „Животновъдство“ към

МЗХГ), Ю. И. (ст. експерт в дирекция „Животновъдство“ към МЗХГ), М. К. (гл. юрисконсулт в Дирекция „Правни дейности и законодателство на Европейския съюз“ към МЗХГ), доц. д – р И. С. (Земеделски институт [населено място], Селскостопанска академия), доц. д – р Р. В. (Тракийския университет – [населено място]) и доц. д – р А. Т. (Л. университет – [населено място]).

По преписката е наличен доклад рег. № 13-158/26.01.2021 г. на Г. Й., с който същият се прави отвод за участие като участник в състава на комисията, тъй като до 2017 г. е бил член на Управителния съвет на сдружение „Р.“.

Налично е писмо (изпратено ел. поща на 10.02.2021 г.) от доц. д – р Р. В., с която моли да бъде заличена като член на обсъжданата комисия.

Видно от писмо рег. № 92-20/01.03.2021 г. и Заповед № РД09-192 от 01.03.2021 г. на министъра на земеделието, храните и горите се установява, че доц. д – р Р. В. е заличена като член от състава на комисията. От същите документи става ясно, че не е уважен отвода на Г. Й., доколкото заместник-председател на комисията задължително следва да е изпълнителният директор на И..

По реда на чл. 29а, ал. 3 ЗЖ е извършена проверка, която е обективизирана в доклад рег. № 13-741/26.03.2021 г. на председателя на комисията по чл. 29, ал. 1 ЗЖ. В същия е отразено, че е постъпило писмо вх. № ЦУ-48-01-396/10.02.2021 г. на сдружение „Р.“, с което е представен списък от 27 членове, с които ще се изпълнява развъдната програма. Проверката е извършена на 26 членове, като един не е проверен, тъй като метеорологичните условия не позволявали това. При проверката са установени 69 животни, като 41 коня имат идентификация, а на останалите 28 нямат или не е отрит чипа. Посочено е още, че липсват паспорти за 36 животни, а допълнително три животни са имали такива, но са унищожени. За извършените проверки са приложени 27 бр. констативни протоколи.

Приложен е протокол от 21.04.2019 г. от заседанието на Комисията по чл. 29а, ал. 1 ЗЖ, подписан от председателя и секретаря, с който единодушно е взето решение да се уведоми сдружението „Р.“, че са налице условията за отказ за признаване на сдружението за развъдна организация. В тази връзка жалбоподателят е информиран с писмо изх. № 92-581/16.04.2021 г.

С писмо рег. № 92-581/28.04.2021 г. на жалбоподателя е поискано преразглеждане на отказа. Пояснява се, че след подаване на заявлението са приети нови 7 членове, участващи в развъдната програма, поради което общият брой възлизал на 27 бр. Счита, че е налице необходимата популация от коне за осъществяване на развъдната програма. Представено е приложение с конкретни обяснения за проверката на 27 – те членове.

Приложен е протокол от 21.05.2019 г. от заседанието на Комисията по чл. 29а, ал. 1 ЗЖ, подписан от председателя и секретаря, с който единодушно е взето решение да се уведоми сдружението „Р.“, че са налице условията за отказ за признаване на сдружението за развъдна организация. Резултатите от гласуването са обективизирани в протокол/списък с подписите на членовете. В тази връзка е изготвен доклад № 93-1384/02.06.2021 г. на комисията, с който е предложено на министъра на земеделието, храните и горите да издаде заповед за отказ за признаване на сдружение „Р.“ за развъдна организация за породата „Дунавски кон“. В мотивите на комисията се посочва за наличие на несъответствие на представените документи по чл. 29, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗЖ и фактическите обстоятелства, тъй като са установени собственици с

неидентифицирани и без паспорти коне, поради което не може да се приеме, че са от породата „Дунавски кон“. Тези собственици не могат да участват в заявените списъци по чл. 29, ал. 1., т. 2 и т. 3 ЗЖ.

По повод горното е издадена оспорваната Заповед № РД09-540 от 02.06.2021 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която на основание чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ е отказано на сдружение „Р.“ признаването за развъдна организация за породата „Дунавски кон“. Административният орган е приел, че е налице несъответствие на представените документи по чл. 29, ал. 1., т. 2 и т. 3 ЗЖ и фактическите обстоятелства, тъй като са установени собственици с неидентифицирани и без паспорти коне, поради което не може да се приеме, че са от породата „Дунавски кон“. Приема се, че собственици на коне без идентификация и без паспорти на животните не могат да участват в списъците по чл. 29, ал. 1., т. 2 и т. 3 ЗЖ. Допълнително се посочва, че е постъпило възражение от собственици на коне против подаденото заявление на жалбоподателя, като 6 от тях са били включени в списъка от животновъди, участващи в развъдната програма.

В хода на съдебното производство са приети регистри от 2020 г. и от 2021 г. на развъдните стада за породата „Дунавски кон“, водени в И.. Приложени са още справки за броя паспорти и за броя живи коне от обсъжданата порода.

Приети са доказателства, че един от членовете на комисията по чл. 29а, ал. 1 ЗЖ, а именно Е. Г. притежава професионална квалификация „Зооинженерство“. Обявено е за безспорно между страните, че членовете на комисията И. С. и А. Т. притежават необходимата квалификация в развъждането на животни.

По делото е разпитан свидетелят И. Д.. Съдът дава вяра на неговите показания, тъй като са последователни и непротиворечиви. Същият е члена сдружение „Р.“ и притежава 4 животни от процесната порода, намиращи се в [населено място], област В.. Дава сведения, че проверката е извършена без предупреждение, на която проверяващите не са успели с използваното от тях устройство да установят чиповете по конете. Пояснява, че е представил паспорти за животните, в които са отразени техните външни белези. Три от животните са сравнявани с белезите, посочени в паспорти.

Събрани са още показанията на свидетелите И. Д. и В. М., които се кредитират от съда като логични, последователни и непротиворечиви. Двамата са извършвали проверка на жалбоподателя по отношение на обекти в [населено място], област В. и в друго село, област М.. Дават информация, че някои от проверените животни от процесната порода са имали паспорти, а други са били без такива. Допълнително поясняват, че част от животните са били без чип. Споделят, че не е било повредено използваното устройство за проверка на чипове, доколкото непосредствено след употребата му върху конете, е направена нова проверка върху други животни и същото е отчело наличието на чип.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно – животновъдна експертиза, според което породата „Дунавски кон“ е порода, застрашена от изчезване по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на ЗЖ. Според експерта жалбоподателят отговоря на изискването за достатъчен обем на популацията на породата „Дунавски кон“. Като минимум животни се посочва 5 – 6 бр. жребци и 47 – 53 бр. кобили. Вещото лице посочва, че е недоразумение да се поставя минимален брой животновъди от гледна точка на селекцията и успешното осъществяване на една добре замислена развъдна програма. Пояснява, че при проверките не се е поставяло под съмнение дали животните

притежават характерните белези на обсъжданата порода, а се подставяло под съмнение идентификацията им с оглед липсата на чипове и паспорти за част от конете. Изразява мнение, че често срещано определени животни да принадлежат към дадена порода, но да нямат паспорти или чип. Счита, че категорична идентификация е възможна само при наличието на паспорт и чип, но уточнява, че по външните белези на животното може да се направи обосновано предположение дали животното принадлежи към породата „Дунавски кон“. Експертът разяснява за наличието на световна практика „бяло родословие“, според която животното отговаря на характерните за породата белези, но не е установено родословието и произхода. В тези случаи е възможно включването на такова животно в развъдната програма, стига да не превишава 1 от цялото от цялото родословие. Счита, че са налице много животни от породата „Дунавски кон“, които не фигурират в съответните регистри за обсъжданата порода, тъй като нямат паспорти или чипове, но им възможност да се включат в развъдната програма.

Горепосоченото заключение се кредитира от съда, тъй като е обосновано, мотивирано и компетентно дадено.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта и в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 30, ал. 2 ЗЖ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от министъра на министъра на земеделието, храните и горите, който е компетентният орган по чл. 29б, ал. 1 ЗЖ.

Актът е не надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Действително, налице са лаконични мотиви за наличието на основанието по чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ, но същите дават представа за фактите, въз основа на които издателят му е приложил посочената правна норма. Според органа несъответствие между представените документи по чл. 29, ал. 1, т. 2 и т. 3 и фактическите обстоятелства се основава на липсата на идентификация на животните, за да се приеме, че принадлежат към породата „Дунавски кон“. Това е обосновано с обстоятелството, че част от животновъдите не притежават паспорти за конете, включени в развъдната програма, както и че част от животните не са с поставен чип.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати съществени нарушения на процедурните правила. Съществено нарушение на административно производствените правила по смисъла на чл. 146 т. 3 от АПК е само това процесуално нарушение, което ако не бе допуснато би имало за последица друг правен резултат. В този смисъл е неоснователно възражението, че забавянето на производството по издаване на административен акт представлява съществено процесуално нарушение, тъй като това не се отразява на крайния акт.

Не са допуснати при сформирание на помощния орган, който дава становище за издаване на оспорваната заповед. Съгласно чл. 29а, ал. 1 ЗЖ министърът на

земеделието, храните и горите назначава със заповед комисия, която в 5-месечен срок от подаване на заявлението по чл. 29, ал. 1 разглежда приложените към него документи и представя доклад на министъра на земеделието, храните и горите с предложение за признаване или за отказ от признаване на организацията за развъдна и за издаване на разрешение. Съгласно чл. 29а, ал. 2 ЗЖ комисията включва представители на Министерството на земеделието, храните и горите, на Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството и научни работници - експерти в областта на развъждането на съответния вид животни.

Комисията се състои има председател, заместник – председател и секретар, които са сред лицата по чл. 4 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за признаване на развъдни организации, одобряване на развъдни програми и за издаване или отказ от издаване на разрешение за извършване на развъдна дейност.

В чл. 5 от Правилника се изисква участието на членове в комисията, както следва: 1. представители от специализираното звено в МЗХГ; 2. юрисконсулт от МЗХГ; 3. главният директор на специализираното звено към И. и експертът за съответния вид животни в специализираното звено към И.; 4. научни работници от Селскостопанската академия (ССА) и висши училища, свързани с животновъдството, хабилитирани за дадения вид животни, както и други специалисти, експерти в областта на развъждането на съответния вид животни. По делото се установи, че са назначени такива членове в помощния орган. Неоснователни са възраженията, че представителят на специализираното звено към И. по т. 3 от чл. 5 на Правилника не притежава професионална квалификация за съответния вид животни (в случая коне). В тази връзка се установи, че експертът притежава професионална квалификация „Зооинженерство“. По отношение на научните работници, участващи в комисията, не се спори от страните, че са експерти в областта на развъждането на коне.

Административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е довело до правилно възприемане на фактическа обстановка по случая. В тази връзка И. е извършила проверка за декларираните обстоятелства, за резултатите от която е информирана комисията по чл. 29а, ал. 1 ЗЖ. Дадена е възможност на организацията да се запознае с всички документи от проверките, която се е възползвала от правото да изрази становище по същите.

Оспорваната заповед противоречи на материалния закон. Глава „Трета, раздел I. от ЗЖ регламентира две самостоятелни производства: 1. по признаване на развъдни организации и 2. по одобряване развъдната програма и издаване разрешение за извършване на развъдна дейност. Всяко от тях завършва с отделен административен акт (чл. 29б, ал. 1 и чл. 30 б, ал. 1 ЗЖ), като първият акт е предпоставка за развитие на следващото производство, т. е. между същите е налице връзка.

Посочените производства са регламентирани и в Регламент (ЕС) 2016/1012 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно зоотехнически и генеалогични условия за развъждане, търговия и въвеждане в Съюза на чистопородни разплодни животни, хибридни разплодни свине и зародишни продукти от тях, за изменение на Регламент (ЕС) № 652/2014 и на директиви 89/608/ЕИО и 90/425/ЕИО на Съвета и за отмяна на определени актове в областта на развъждането на животни (ОВ, L 171/66 от 29 юни 2016 г.)

Съгласно чл. 29б, ал. 2 ЗЖ министърът на земеделието, храните и горите отказва да признае организацията като развъдна, когато: 1. представените документи не отговарят на изискванията на чл. 29, ал. 1; 2. се установи несъответствие между

представените документи по чл. 29, ал. 1, т. 3 - 6 и фактическите обстоятелства; 3. се установи изкуствено разделяне на стопанства, с цел доказване на достатъчен брой животновъди и животни, участващи в развъдната програма.

Заповедта е издадена на основание чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ, а именно когато се установи несъответствие между представените документи по чл. 29, ал. 1, т. 3 - 6 и фактическите обстоятелства. В конкретния случай е посочено, че фактическите обстоятелства не са съответни на списъците по чл. 29, ал. 1, т. 2 (списък с брой на разплодните животни и местонахождение на стадата, включени в развъдната програма, който доказва, че организацията ще работи с достатъчна по обем популация за осъществяване на развъдната програма за усъвършенстване или за запазване на породата) и т. 3 (списък с достатъчен брой животновъди, участващи в развъдната програма, подписан от всички тях) от Закона за животновъдството.

Незаконосъобразно административният орган се позова на несъответствие фактическата обстановка със списъка по чл. 29, ал. 1, т. 2 ЗЖ, тъй като подобно основание не е предвидено в чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ, а в заповедта по следващото производство (одобряване развъдната програма и издаване разрешение за извършване на развъдна дейност) – чл. 30б, ал. 1 ЗЖ.

Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 ЗЖ заявителят следва да представи списък с достатъчен брой животновъди, участващи в развъдната програма, подписан от всички тях. Несъответствието по смисъла на чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ се отнася до това, че не са налице животновъдите, които са посочени в представения списък. От значение е това, че следва да е „достатъчен броят на животновъдите“, като определение за това или негови критерии не са дадени в ЗЖ или в Регламент (ЕС) 2016/1012. Не са дадени определение или критерии за понятието „достатъчна по обем популация за осъществяване на развъдната програма“ по смисъла на 29, ал. 1, т. 2 ЗЖ (вещото лице посочва, че няма как да се заложи количествен критерий, тъй като зависи от конкретиката на съответния казус).

„Достатъчният брой на животновъдите“ по чл. 29, ал. 1, т. 3 ЗЖ следва да се преценява съвместно с „достатъчна по обем популация за осъществяване на развъдната програма“ по смисъла на 29, ал. 1, т. 2 ЗЖ. За съхранение и устойчиво развитие на застрашена от изчезване порода е от значение популацията на съответните животински видове, а не броят на животновъдите. Възможно е при малък брой животновъди (дори един) да се осигури необходимата популация и обратно – с голям брой животновъди да се набави необходимия брой животински видове, за да се изпълни развъдната програма. Водещо е количеството животни, а не броят на животновъди. В тази връзка се споделя мнението на вещото лице, че не е възможно поставянето на минимален брой животновъди от гледна точка на селекцията и успешното осъществяване на развъдната програма.

За преценка на несъответствието по смисъла на чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ не следва да се подхожда формално с идентификацията на животните, а трябва да се преценява от гледна точка изпълнението на целите в развъдната програма (съхранение и устойчиво развитие на породата) и най – вече, че се касае за порода, която е застрашена от изчезване по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на ЗЖ. Действително, от значение е идентификацията на животните, за да се гарантира, че в програмата ще вземат участие коне „Дунавски кон“, но следва автоматично да се отхвърля заявлението, ако наличните животински видове са достатъчни. Каса се за порода, която е застрашена от

изчезване и следва да се даде възможност за нейното опазване. Изключването от списъка на част от животновъдите, които не притежават коне „Дунавски кон“ не води до автоматична невъзможност за постигане на поставените цели, тъй като с останалите животновъди е възможно да се осигури съхранение и устойчиво развитие на породата. Следва да се вземе предвид и наличната практика за „бяло родословие“, даваща възможност да се вземат предвид животни без установено родословие, но с характерни белези за обсъжданата порода. Последното е от важно значение за последващото производство (одобрение на развъдната програма), но е свързано и с преценката за наличието на „достатъчен брой животни“ и дали списъкът съответства с фактическата обстановка.

Горното води до извод, че административният орган неправилно е приложил разпоредбата на чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ, което е довело до издаването на незаконосъобразен акт.

Оспорената заповед не е съобразена и с целта по чл. 2, т. 3 ЗЖ, тъй като пречатства съхраняването и усъвършенстването на популацията на застрашената порода „Дунавски кон“. Административният орган има задължение да преследва цели по опазване на застрашена от изчезване порода, а с оспорвания акт това няма как да се постигне.

Горното налага на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК отмяна на оспорваната заповед и връщане на преписката на административния орган за произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт по отношение приложението на чл. 29б, ал. 2, т. 2 ЗЖ.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право да му се заплатят направените разноски. В случая са направени разноски в общ размер 2150 лева (50 лева- държавна такса, 700 лева – депозит за вещо лице и 1400 лева – адвокатски хонорар). Ответната страна е направила възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение за адвокат, което съдът намира за основателно. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лева. Касае за специфична материя, по която не е налице голям брой съдебна практика, поради което сложността на делото от фактическа и правна страна налага определяне на възнаграждение в по – висок размер, като същия се намали до 1000 лева. В този смисъл жалбоподателят има право на разноски в размер на 1750 лева.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, 37 - ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Сдружение „Развъдна асоциация дунавски кон“ Заповед № РД09-540 от 02.06.2021 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е отказано на сдружението жалбоподател признаването за развъдна организация за породата „Дунавски кон“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в 14 – дневен срок по заявлението на Сдружение „Развъдна асоциация дунавски кон“ съобразно дадените

разяснения в мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА министерство на земеделието, храните и горите да заплати на Сдружение „Развъдна асоциация дунавски кон“ сумата в размер на 1750 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: